

VEERLE is een Vlaamse variant FARAÏLDIS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Samengestelde Germaanse naam:

1] 'Fara-' = 'gaan', 'onderweg zijn', 'reizen' enz. (vgl. ons 'varen');

2] '-ildis' afgeleid van 'hild' = 'schild', 'bescherming', 'beschutting' (vgl. 'held');

Dus: 'veiligheid onderweg'

*

Faraïldis (ook **Pharaïldis**, **Veerhilde** of **Veerle**) van **Gent**, België; maagd (of weduwe?); † **ca 750; feest 4 januari**.

Eigenlijk is van deze vrouw alleen bekend, dat ze een heilig leven leidde, en zich als maagd geheel en al aan God had toegewijd.

In de volksoverlevering komen er steeds meer verhalen bij, die niet zozeer vertellen hoe Faraïldis precies was; ze maken veeleer duidelijk hoe de vertellers zich in de tijd dat deze verhalen ontstonden, de middeleeuwen, een heilige voorstelden.

Zo bestaan er thans minstens drie legendarische levensbeschrijvingen van haar, die alle stammen van na de 11de eeuw. Zij zou een dochter geweest van zijn van de heilige Amalberga van Maubeuge en van Theodorik (of Thierry), de zoon van koning Childebart.

Amalberga (ook **Amalia** of **Amelberga**) van **Maubeuge** (ook **van Luik** of **van Lobbes**) osb, Frankrijk; kloosterlinge; † **ca 690; feest 10 juli** & 17 december.

Ze was een nicht (sommigen menen zelfs een zus) van Pepijn I van Landen († 639; feest 21 februari) en echtgenote van de heilige hertog Witger († 690; feest 10 juli). Hun kinderen zijn de latere heiligen Emebertus van Cambrai († ca 715; feest 15 januari), Goedele van Brussel († ca 710; feest 8 januari) en Reinhildis van Kontich († 8e eeuw; feest 16 juli). Op het moment dat Witger besloot benedictijn te worden in Lobbes, trad zij in bij de benedictinessen van Maubeuge.

Na Theodoriks dood trouwde Amalberga met Witger († 690; feest 10 juli). Zij kregen nog vier kinderen die allemaal als heilige worden vereerd: Goedele († ca 710; feest 8 januari), Reinhildis († 8e eeuw; feest 16 juli), Ermentrudis († 8e à 9e eeuw; feest 29 april) en Emebertus († ca 715; feest 15 januari). Zo werd Faraïldis dus een halfzuster van deze heiligen.

Naar de gewoonte van toen werd ze door haar vader uitgehuwelijkt en wel aan ene Guido. Zelf had ze zich het liefst als maagd aan de Heer toegewijd. Nu bleef haar hart verdeeld. Guido had daar verdriet van en kon niet op tegen een vrouw die maagd wilde blijven en 's nachts het liefst naar de kerk ging om haar gebeden te doen. Er kwamen dus geen kinderen. Zo werd hij steeds jaloers en begon zelfs geweld tegen haar te gebruiken. Het huwelijk werd een mislukking en met hem ging het van kwaad tot erger. Toen hij na een val van zijn paard met gebroken armen, benen en neus werd thuisgebracht, verpleegde zijn vrouw hem met liefdevolle zorg. Ter liefde Gods. Naarmate Guido dat beter beseftte werd hij almaar wanhopiger en woedender; tenslotte stierf hij.

Vanaf dat moment wijdde Faraïldis zich geheel en al aan een leven van eenvoud, boete en gebed.

Haar verering is al heel oud; reeds in de 9de eeuw vinden we er berichten over. Haar relieken bevinden zich grotendeels in de St-Baafs in Gent.

Zij wordt afgebeeld met drie broden. Eens zou zij bij een rijke vrouw om brood gebedeld hebben. Maar de vrekkige vrouw zei: "Ik heb echt geen brood in huis. Als het wel zo was, mochten ze voor mijn part ter plekke in stenen veranderen." En dat gebeurde. Volgens het verhaal is die vrouw in armoede gestorven, omdat bij haar het brood in stenen bleef veranderen.

Ook wordt ze afgebeeld met een gans. Eens had ze op een veld met tarwekorrels een hele roedel ganzen aangetroffen. Vol zorg liet Faraïldis ze in haar schuur overwinteren. Toen zij op een dag naar de kerk was, kwam een boer een gans stelen; samen met zijn vrienden at hij hem smakelijk op. Maar teruggekomen ontdekte Faraïldis het gemis. Ze liet de restanten verzamelen, legde de botjes en veertjes bijeen en er vloog een levende gans uit op.

Zij is patrones van de stad Gent, en van enkele andere Vlaamse plaatsjes; daarnaast van kleine huisdieren; ze wordt aangeropen voor huiselijke vrede.

Weerspreuk op 23 juni

'De Sainte Pharaïlde la chaleur / C'est sa colère et c'est notre malheur'

[Sint Faraïldis' hitte / is haar woede, waar wij mee zitten.]